

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/111/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010580
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010580.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného U. V., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 4.6.2021 sp. zn. 29PP/128/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.10.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 3 Trestného zákona sa odsúdený U. V., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

podmiennečne prepúšťa

z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 29.4.2015 sp. zn. 2T/223/2012 v spojení uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.06.2015 sp. zn. 2Tos/85/2015.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona sa odsúdenému počas plynutia doby probačného dohľadu ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 4.6.2021 sp. zn. 29PP/128/2021 rozhodol takto:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1 písm. b), § 66 ods. 2 ods. 3, § 67 ods. 1 Trestného zákona sa odsúdený U. V., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený - rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2014 sp.zn. 2T/157/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.01.2015 sp.zn. 2To/113/2014, - rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 03.01.2013 sp.zn. 2T/223/2012 v spojení s uznesením zo dňa 29.04.2015 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.06.2015 sp.zn. 2Tos/85/2015.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

2. Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Prokurátor odôvodnil podanú sťažnosť podaním zo dňa 07.07.2021, v ktorej uviedol (skrátene):

3.1. U odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky. Poukazuje na to, že správanie odsúdeného po nástupe do výkonu väzby dňa 22.03.2013 nebolo na požadovanej úrovni. Tesne po nástupe sa menovaný pokúsil o útek, za čo bol aj právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/157/2013 zo dňa 16.10.2014, právoplatný dňa 29.01.2015. Odsúdený bol dňa 03.09.2013 premiestnený do ústavu na výkon väzby Leopoldov, kde dňa 20.04.2015 nastúpil aj trest odňatia slobody. V rámci vnútornej diferenciacie bol umiestnený v oddiele s bezpečnostným režimom „C“, správanie bolo taktiež na slabšej úrovni, až postupne sa správanie odsúdeného stabilizovalo. Odsúdený bol dňa 16.06.2017 premiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Súhrnom možno konštatovať, že z počas približne 8 ročného výkonu trestu odňatia slobody, v podstate polovicu výkonu tohto trestu správanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni. S uvedenou skutočnosťou sa pritom Okresný súd Trnava nijako nevyšporiadal.

3.2. Zároveň poukazuje na to, že odsúdený už v pomerne mladom veku bol 8 - krát súdne trestaný, pričom ani opakované predchádzajúce odsúdenia a podmiennečne ukladané tresty odňatia slobody nemali vplyv na jeho prevýchovu. Práve naopak, protiprávna činnosť odsúdeného mala gradujúci charakter, keď od menej závažných prečinov „prešiel“ k páchaniu zločinov. Odsúdeného zároveň možno považovať za špeciálneho recidivistu, keď v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za drogovú trestnú činnosť sa opätovne dopustil totožnej trestnej činnosti.

3.3. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je toho názoru, že u odsúdeného je daná dôvodná pochybnosť, že u neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V danom prípade preto nie sú splnené základné zákonné predpoklady pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a síce, že odsúdený nespĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie jednoznačne, a na prevýchovu odsúdeného bude potrebné aj naďalej pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody. Preto navrhuje, aby Krajský súd v Trnave napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a to podľa ustanovenia § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril obhajca odsúdeného podaním zo dňa 06.08.2021, v ktorom uviedol (skrátene):

4.1. Sťažnosť považuje za nedôvodnú, nakoľko prvostupňový súd sa s argumentáciou prokuratúry už vysporiadal v napadnutom uznesení. Podaná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia, ktoré by mali ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

4.2. Za také dlhé obdobie výkonu trestu možno považovať za pochopiteľné občasné vybočenie z pravidiel správania vo výkone trestu, zvlášť ak išlo o nedostatky počas výkonu väzby, v počiatočnom štádiu výkonu väzby, pričom sa jednalo sa o menej závažné porušenia disciplíny, ktoré navyiac neboli postihnuté disciplinárnym trestom. Údajné správanie na nie požadovanej úrovni nebolo v hodnotení riaditeľa ÚVTOS bližšie špecifikované, išlo len o všeobecné vyjadrenie, ktoré súviselo najmä s jeho pokusom o útek, za ktorý bol riadne odsúdený a tento trest riadne vykonal. Uvedené nedostatky v počiatočnom štádiu výkonu trestu možno vnímať aj v kontexte mladého veku odsúdeného, kedy nastúpil do výkonu trestu a faktu, že ide o prvú skúsenosť s prostredím výkonu väzby a trestu odňatia slobody.

4.3. Poukazuje na to, že stanovené ciele programu zaobchádzania plní a počas doterajšieho výkonu trestu mu bolo uložených 10 disciplinárnych odmien, disciplinárne tresty vykázané nemá žiadne. Uvedené disciplinárne odmeny zároveň svedčia o tom, že sa vo výkone trestu skutočne polepšil, uvedomil si nesprávnosť vtedajšieho správania a jednoznačne možno konštatovať, že výkon trestu má u neho trvalo prevýchovný charakter, a to aj s poukazom na jeho veľmi dobré pracovné výsledky.

4.4. Poukazuje na to, že je vo výkone trestu po prvý krát a odpykáva si trest za skutok, ktorý vykonal pred 11 rokmi.

4.5. Nad rámec vyššie uvedeného zároveň poukazuje aj na to, že prvostupňový súd nemal rozhodovať o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/157/2013 zo dňa 16.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/13/2014, nakoľko tento trest vykonal v celku dňa 20.03.2021. Teda v čase rozhodovania súdu o podmiennečnom prepustení mal tento trest v celom rozsahu vykonaný.

4.6. Predchádzajúce konanie ľutuje, pričom sa z neho poučil a už nechce prísť do rozporu so zákonom a poukazuje na to, že riadne vykonal nariadené ambulantné protitoxikomanické liečenie, ktoré malo výrazne priaznivý vplyv na môj postoj k drogám.

4.7. Prognóza očakávania vedenia riadneho života nemôže byť založená výlučne a len na trestnej minulosti a závažnosti skutku. Opäť poukazuje na súdnu prax podľa ktorej, ak by záver súdu o nenaplnení podmienky očakávania vedenia riadneho života bol založený výlučne a primárne len na

okolnostiach a dôvodoch, ktoré hrali úlohu pri ukladaní samotného trestu odňatia slobody (závažnosť trestnej činnosti) mohlo by prísť k porušeniu zásady zákazu ne bis in idem. Ani závažnosť skutku teda nemožno hodnotiť mechanicky, bez previazanosti na aktuálne správanie a charakteristiky odsúdeného.

4.8. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má vytvorené všetky podmienky pre vedenie riadneho života. Má kde bývať, má zabezpečenú prácu (o čom som predložil doklad na verejnom zasadnutí), má silné rodinné zázemie vrátane maloletého syna, o ktorého sa chce postarať a vynahradiť mu všetok ten čas, ktorý som strávil vo výkone trestu odňatia slobody

4.9. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiada prostredníctvom tohto podania Krajský súd v Trnave, aby sťažnosť Okresnej prokuratúry Trnava zamietol podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú.

5. K sťažnosti prokurátora sa vyjadril aj odsúdený, ktorý poukazuje na to, že je vo výkone trestu po prvýkrát a chyby z mladosti ľutuje. Žiada súd o poslednú šancu. Po prepustení má zázemie, nakoľko pochádza zo slušnej a dobrej rodiny. Má 8-ročného syna, ktorý ho pravidelne navštevuje a chce sa podieľať na jeho výchove. Vďaka intervencií pedagogického personálu a podpore svojej rodiny si postupne uvedomil nesprávnosť svojho konania a osvojil základy riadneho života.

6. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy vecí potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

7. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

8. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

9. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si odsúdený vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia.

10. Návrhu odsúdeného vyhovel s odôvodnením, že u odsúdeného možno badať splnenie účelu výkonu trestu odňatia slobody a aj samotný kladný vplyv penitenciárnej starostlivosti o odsúdeného, teda odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Správanie a vystupovanie menovaného počas jeho pobytu v ústave je na požadovanej úrovni, plnil svoje povinnosti a vytvoril si podmienky na zmenu diferenciačnej skupiny. Príkazy a nariadenie príslušníkov ako aj ústavný poriadok dodržiaval. Pracovne zaradený bol v ústave Leopoldov na pracovisku s dozorom Rieker. Pracovná morálka bola počas pracovného zaradenia hodnotená ako veľmi dobrá, odsúdený sa prepracoval až na funkciu vedúceho pracovnej skupiny a kontrolóra kvality. Za vzorné plnenie si pracovných povinností bol viackrát navrhnutý na disciplinárnu odmenu. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol desaťkrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 09.12.2020. Disciplinárne tresty vykázané nemá. Počas výkonu trestu odsúdený vykonal súdom nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Po výkone trestu odňatia slobody má odsúdený nariadený ochranný dohľad v trvaní dvadsať mesiacov. Odsúdený v súčasnosti plní ciele stanovené programom zaobchádzania. V zmysle hodnotenia ústavu odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúča ho podmienenčne prepustiť. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa má prvú materiálnu podmienku za splnenú.

11. Prvostupňový súd k druhej materiálnej podmienke - prognóze, že bude viesť riadny život, uviedol, že odsúdený má v registri trestov 8 (osem) záznamov. V poradí prvé, štvrté a piate odsúdenie z roku 2004, 2012 a 2012 je zahladené a na páchatel'a sa hľadí akoby nebol odsúdený. V poradí druhé odsúdenie z roku 2006 bolo zrušené rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.11. 2006, ktorým bol odsúdenému bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov a z ktorého sa odsúdený osvedčil. V poradí siedme odsúdenie z roku 2013 bolo zrušené rozhodnutím Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10. 2014, ktorým bol odsúdenému bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a ktorý odsúdený vykonal dňa 20.03.2021. Pri rozhodovaní súd bral do úvahy aj vyhlásenie matky odsúdeného, že po výkone trestu sa plánuje vrátiť bývať k rodičom, kde bude pomáhať so starostlivosťou o svojho otca a babku. Uvedenú skutočnosť súd nespochybňuje, čomu nasvedčuje aj hodnotenie riaditeľa ústavu, v zmysle ktorého odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava kontakt so svojimi rodičmi,

sestrou, družkou a synom všetkými dostupnými formami a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa odsúdený plánuje vrátiť k rodičom.

12. S poukazom na uvedené prvostupňový súd rozhodol dať odsúdenému možnosť viesť riadny život s určením dlhšej skúšobnej doby v trvaní päť rokov, počas ktorej súd bude môcť sledovať dlhšiu dobu po podmienечnom prepustení správanie odsúdeného. Ak odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie postačujúcim spôsobom, má súd v osobe odsúdeného dostatočnú záruku, že povedie riadny život.

13. Sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so zisteniami a závermi prvostupňového súdu, ktoré sú citované v predchádzajúcich troch odsekoch.

14. Skutočnosť, že správanie odsúdeného nebolo spočiatku na požadovanej úrovni, na ktorú poukazuje vo svojej sťažnosti aj prokurátor, je potrebné vyhodnotil komplexne, podľa celkového hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Z neho vyplýva, že toto neuspokojivé správanie malo základ v adaptácii odsúdeného na podmienky výkonu väzby a trestu v jeho začiatkoch, pričom po vhodnej intervencii pedagogického personálu sa správanie odsúdeného zlepšilo a bolo na požadovanej úrovni. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo v čase rozhodovania súdu na požadovanej úrovni, slušné. Taktiež je nevyhnutné vziať do úvahy aj uspokojivé pracovné výsledky odsúdeného, získanie 10 disciplinárnych odmien a vykonanie protitoxikomanického liečenia. Odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Dokonca si vytvoril podmienky aj na postupné preradenie z maximálneho stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia. Je teda zrejmé, že uplatnením vhodných postupov penitenciárnej starostlivosti, došlo k náprave správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody.

15. Pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

16. Sťažnostný súd predovšetkým zdôrazňuje skutočnosť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom z dvoch nariadených trestov si jeden vykonal úplne (trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2014 sp.zn. 2T/157/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.01.2015 sp.zn. 2To/113/2014 vo výmere 8 rokov) a z druhého trestu vykonal, ku dňu rozhodovania sťažnostného súdu takmer 9 mesiacov z výmery 3 rokov, pričom sa jedná o skutok z roku 2012. Rovnako správne prvostupňový súd prihladol aj na to, že odsúdený má v prípade podmienечného prepustenia vytvorené vhodné podmienky a rodinné zázemie (má zabezpečené bývanie aj prácu). Uvedené skutočnosti prevažujú v tomto prípade nad početnosťou predchádzajúcich odsúdení, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojej sťažnosti. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je toho názoru, že podmienечné prepustenie odsúdeného, môže mať na neho pozitívny vplyv v tom smere, že ho odradí od páchania ďalšej trestnej činnosti a motivuje ho k vedeniu riadneho života. K tomuto môže prispieť aj primeraná dĺžka skúšobnej doby, ktorú určil prvostupňový súd a nariadený ochranný dohľad.

17. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

18. Pochybenia sa prvostupňový súd dopustil v tom, že do výroku, ktorým vyhovel žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie, zahrnul aj tresty, ktoré už odsúdený v čase vydania napadnutého uznesenia vykonal. V čase vydania napadnutého uznesenia si vykonával iba trest uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 03.01.2013 sp.zn. 2T/223/2012 v spojení s uznesením zo dňa 29.04.2015 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.06.2015 sp.zn. 2Tos/85/2015.

19. Podľa Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k rozdielnemu výkladu Trestného zákona v otázke výpočtu doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky na podmienечné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu v prípade viacerých postupne uložených a nariadených trestov odňatia slobody, sp. zn. Tpj 38/2010, prijatého 6. decembra 2010 (publikovaného pod zn. R 16/2011), „pri postupne uložených, nariadených a ešte celkom nevykonaných trestov odňatia slobody pre výpočet doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je smerodajný súčet dĺžky týchto trestov a odsúdený musí ako podmienku pre možnosť podmienечného prepustenia vykonať súčet pomerných častí všetkých dotknutých trestov, určených podľa právnej kvalifikácie skutkov v jednotlivých odsudzujúcich rozsudkoch v súlade s § 66 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a § 67 Tr. zák. Doba výkonu trestu odňatia slobody minimálne v takto určenej dĺžke je potom posudzovaná z hľadiska splnenia materiálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu ku všetkým dotknutým trestom“.

20. Uvedené stanovisko teda rieši iba otázku splnenia formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, ktorá spočíva vo vykonaní príslušnej časti uloženého trestu. Samotný výrok, ktorým súd odsúdeného podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, však môže zahŕňať iba také tresty, ktoré doposiaľ neboli vykonané, resp. neboli vykonané v celom rozsahu. Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení zahŕňa aj výrok o určení skúšobnej doby, podľa § 68 Trestného zákona. Ak by teda výrok o podmiennečnom prepustení zahŕňal aj tresty, ktoré už má odsúdený vykonané (a ktoré sa v zmysle stanoviska citovaného v predchádzajúcom odseku, posudzujú pre výpočet doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona), vzťahovalo by sa rozhodnutie o určení skúšobnej doby aj na tieto tresty. Ak by následne došlo k rozhodnutiu podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona o tom, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu alebo trestov (z ktorých výkonu bol podmiennečne prepustený) vykoná, došlo by k paradoxnej situácii, kedy by si mal vykonať tresty, resp. ich zvyšky, ktoré sú citované vo výroku uznesenia o podmiennečnom prepustení, hoci tieto tresty alebo niektoré z nich už v čase podmiennečného prepustenia celé vykonal.

21. Uvedenému názoru nasvedčuje aj časť odôvodnenia Stanoviska citovaného v odseku 13, podľa ktorého „na uvedených záveroch nič nemení okolnosť, že v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení už odsúdený niektorý z trestov, ktorých pomerná časť sa započítava do minimálnej doby potrebnej pre možnosť podmiennečného prepustenia, vykonal, a teda podľa výroku rozhodnutia o podmiennečnom prepustení sa z tohto trestu neprepúšťa, resp. ak zároveň v takomto prípade pri niektorom z trestov, z ktorých sa odsúdený podmiennečne prepúšťa, nie je z hľadiska administratívneho vykazovania dáta jeho nástup ešte splnená podmienka výkonu pomernej časti tohto trestu podľa § 66 ods. 1 alebo podľa § 67 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.“

22. Odlíšenie trestov, ktoré si odsúdený v čase rozhodnutia o podmiennečnom prepustení už vykonal, od trestov, ktoré si nevykonal alebo ich vykonal iba sčasti, má neskôr význam aj pre stanovenie dňa, kedy si odsúdený trest vykonal. Pri vykonaní celej dĺžky trestu je tento deň určený posledným dňom výkonu trestu. Pri treste, z ktorého výkonu bol odsúdený podmiennečne prepustený, sa deň jeho vykonania určí dňom jeho podmiennečného prepustenia (ak sa v skúšobnej dobe osvedčil, alebo sa uplatní fikcia osvedčenia) podľa § 68 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Okamih vykonania trestu má potom význam aj pre splnenie podmienok na rozhodovanie o zahľadení odsúdenia podľa § 92 Trestného zákona.

23. Preto do výroku, ktorým súd vyhovie žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, alebo takúto žiadosť zamietne, je možné uviesť iba tresty, ktoré odsúdený v čase rozhodnutia ešte nevykonal. Nemožno doň zahrnúť tresty, ktoré sa síce posudzujú pre výpočet doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ale ktoré v čase rozhodnutia už vykonal.

24. Preto, ak prvostupňový súd zahrnul do výroku o vyhovení žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdeného aj tresty, ktoré si už v čase jeho vydania vykonal, dopustil sa formálnej chyby, ktorá však nemal vplyv na správnosť zistenia, že neboli splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, ktorý si v čase vydania rozhodnutia vykonával. Preto sťažnostný súd napadnutý výrok zrušil a nahradil ho výrokom formálne aj materiálne správnym.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.